

PIEKFIJN

2024

Er was eens een man die elke dag zijn haag schoor.

Stop daar toch mee, Jean.

Nog eventjes, Thérèse, ik ben bijna klaar en dan staat de haag weer piekfijn.

Heeft Jean dit altijd gedaan? Wanneer is dat begonnen? Hoe is dat begonnen? En waarom? Hoe zit het met Thérèse? Was zij hiervan op de hoogte? Vanaf wanneer? Heeft ze recht van klagen als ze het wist op het moment dat zij de verkering startte of is ze gevallen voor hem? Nu is het algemeen geweten dat partners denken, ervan overtuigd zijn, dat ze hun partner kunnen veranderen eenmaal getrouwd. Het leidde tot een huwelijks crisis toen Thérèse op een appartement wou gaan wonen. Want een appartement heeft geen haag, of het zou een gelijkvloers appartement met tuin moeten zijn. Die bestaan. Daar dacht Jean aan, maar Thérèse wou geen bovenburen, wegens de vermeende hakken op het parket. En zo waren beide partners uitgesproken. Ze verhuisden en nog diezelfde namiddag kwam Jean binnen met de boodschap: ik heb een haag gevonden. Daar was Thérèse al bang voor. Maar dat is toch hetzelfde niet, zei zij. Nee, dat is hetzelfde niet, zei hij, bedacht zich, koos voor de haag en verhuisde terug naar af. Thérèse stond in dubio, dacht van een week te wachten, wat ze deed, en keerde dan ook terug. Ze arriveerde op het moment dat Jean met de haag bezig was en ze zag dat haar man gelukkig was. Hij is nog de slechtste niet, dacht ze, misschien wil ik wel een kind van hem.

Moet het gezegd worden dat het leven er in de Tuinstraat 7 eentonig uitzag? Maar niet voor Jean. Geen twee dagen waren dezelfde en dat was het wat het scheren van de haag zo boeiend maakte.

Waarom scheer je geen andere hagen, vroeg Thérèse, dan verdienen je nog iets bij.

Dat is hetzelfde niet, zei Jean.

Ja, maar, vertel eens iets meer over Jean. Wat doet hij van werk bijvoorbeeld?

Dat vragen vele mensen zich af, maar ik kan u zeggen dat dat er echt niets mee te maken heeft. Jean is nu gepensioneerd en scheert nog alle dagen zijn haag. Natuurlijk de dag zal komen, ook voor hem, dat weet hij, maar nu scheer ik op al de andere dagen, zegt Jean, waarmee hij getuigt van een rijke binnenwereld.

Het is mijn gebed, zei hij op zijn sterfbed. In het hiernamaals zullen ze zien dat mijn haag er piekfijn bij staat.